

קב"ת

שבועון קבוצת יבנה

כ"א באייר תש"ף - (15.5.20)

"אם בַּחֲקֵתִי תִלְכּוּ וְאֵת מִצּוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם" [...]

"וְהִתְחַלַּקְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֵל-הִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם"

(עיצוב שער - ש. ג.)

פרשת בְּהַר-בְּחֻקֹּתַי

צאת השבת – 20:13

כניסת השבת – 19:09

1405

תפילות השכונות

מנחה ע"ש-רבע שעה לאחר הדלה"ג שחרית במניין: 07:00, 8:30 ו-9:00 מנחה גדולה: 13:30 ו-17:15
זמני תפילות במשך השבוע - שחרית ב- 06:00, 07:00 ו-08:00 מנחה בשעה 17:00 ערבית - חמש דק' לפני צאת השבת

נקודה למחשבה

שביתת האדמה מול שביתת האדם / אוריאל אסולין

בספר שמות כ"ג י"א-י"ב מופיע:

(י) וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת אֲרָצְךָ וְאַסַּפְתָּ אֶת תְּבוּאָתָהּ: (יא) וְהִשְׁבִּיעַת תִּשְׁמַטְנָה וְנִטְשָׁתָה וְאָכְלוּ אֲבִינֵי עַמֶּךָ וַיִּתְּרָם תֹּאכַל חֵיט הַשָּׂדֶה כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְזִיתְךָ:

נראה כי עיקר עניין השמיטה הוא באדם, התורה פונה לאדם ומצווה עליו לנטוש ולשמוט את הקרקע משליטתו. נראה כי הניסוח הוא במילים קשות ותקיפות ("תשמטנה ונטשתה") משום שאין דרך האדם לעזוב את מקור פרנסתו ומחייתו בנקל.

לעומת הציווי הישיר לאדם, אין שום ציווי או התייחסות ישירה לקרקע, אלא היא מושא הציווי של האדם. אותה הוא צריך לנטוש ולשמוט, ועל כן כל אזכרתם של הארץ ופירותיה מוסבים על הבעלים שאמור לנטשם - "ארצך... כרמך... זיתך".

ע"פ פשט הפסוקים, מי שאמור לאכול מפירות שהארץ תוציא בשביעית הם העניים וחיית השדה. יש שניסו להסביר עובדה זו כנתינת טעם סוציאלי לשמיטה, קרי האדם מחוייב להאכיל את החלשים, הן בחברה

מצוות השמיטה נעה בין שני קצוות רעיוניים: שביתת האדמה מול שביתת האדם. עוד לפני שניכנס לסוגייה זו יש לציין כי לא ניתן לחלק חלוקה גמורה ולבודד את מצוות השמיטה לאדם בלבד או לאדמה בלבד. אין ספק כי המצווה תלויה בשניהם, שכן האדמה צריכה לשבות ומי שאחראי לכך שהיא תשבות זה האדם, והוא מצווה על כך. האדם עצמו לא שובת לגמרי, והוא יכול לעשות מלאכות בקרקע כל עוד הן לא לשם גידול (לחפור בורות, לסקל אבנים וכד'), וגם האדמה מצד עצמה לא שובתת לגמרי שכן היא ממשיכה להצמיח פירות כרגיל.

אעפ"כ, יש לברר מה העיקר, מהו הגורם שבגללו ניתן הציווי - האדם או הקרקע. שאלה זו תהיה רלוונטית בכל הבחינות, הן רעיונית-רוחנית והן הלכתית.

(ז) וְלִבְהַמְתִּיד וְלַחֲתִיה אֲשֶׁר בְּאַרְצֶךָ תִּהְיֶה כָּל
תְּבוּאָתָהּ לֶאֱכֹל:

נראה כי עיקר עניין השמיטה ע"פ מקור זה הוא באדמה, והאיסורים על האדם נגזרים מכך שהוא צריך לדאוג לשביתת האדמה. לאורך הפסוקים בפרשה מודגש כי הארץ שובתת "שבת לה", קרי יחסים ישירים בין האדמה לאלוקים.

שני הכיוונים השונים שהועלו הם שתי הקצוות שביניהם חלים דיני שמיטה, כאשר כל דין או תקנה מושפעת מאחד הקצוות או נוצרת מסינתזה ביניהם.

האנושית - העניים, והן ברמה העולמית -
חיית השדה.

לעומת זאת בויקרא כ"ה מופיע:

(ג) שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שְׂדֶךְ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר
כְּרֶמֶךָ וְאַסַּפְתָּ אֶת תְּבוּאָתָהּ:

(ד) וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית שְׁבַת שְׂבָתוֹן יִהְיֶה לְאַרְץ
שְׁבַת לַה' שְׂדֶךְ לֹא תִזְרַע וְכְרֶמֶךָ לֹא תִזְמַר:

(ה) אֶת סִפְיַח קִצְיֶיךָ לֹא תִקְצוּר וְאֶת עֲנָבֵי
נִזְיֶיךָ לֹא תִבְצַר שְׁנַת שְׂבָתוֹן יִהְיֶה לְאַרְץ:

(ו) וְהִיְתָה שְׁבַת הָאָרֶץ לְכֶם לֶאֱכֹלָה לְךָ
וּלְעַבְדְּךָ וּלְאִמְתְּךָ וּלְשֹׁכֶיךָ וּלְתוֹשְׁבֵי הָגָרִים
עִמָּךְ:

מלך למרים ויעקב וכמן לבר המצווה של הנכד אלעזר, בנם של ברוך ואליס.

תיקון ליל שבועות

גם השנה, כמובן, נקיים לימוד בליל שבועות.
השיעורים יהיו בנושא: "איך הקורונה השפיעה על חיינו -
הדתיים, הלאומיים והפרטיים?"
בהתאם להנחיות, השיעורים הראשונים יתקיימו בשני
מוקדים ובהמשך הלילה במוקד אחד.
פרטים מלאים לגבי השיעורים ומיקומם יימסרו בהמשך.

רן ליבר-ועדת דת, הרב אילעאי
חמוטל דברת-איתן ויסכה כוכבא

בחזרה להסדרת משק וקהילה

בערב פרשת כי תשא פורסמו ב"מבית" הדברים שכתב **צביקי טסלר** בנושא הסדרת משק וקהילה תחת הכותרת: "אני, רק שאלה..." **ערן שטיינר** נענה ותשובתו בהמשך.

אני רק שאלה / צביקי

מהמציבים התנגדו להצעה. מדוע לא שמענו את קולם? היו הזדמנויות רבות ופורומים מגוונים בהם הוצגה ההצעה ברמות שונות של פירוט. מדוע אף אחד מאותם 53 חברים שהתנגדו לא מצא לנכון להשמיע את קולו ולנמק את התנגדותו? האם משהו בתהליך שקיימנו חסם אפשרות לדיון? האם כקהילה, עייפנו מלקיים שיח שיש בו אי הסכמות? אני מנסה לחשוב מה היה קורה אם רק שני חברים היו מצביעים נגד ההצעה במקום בעדה. במצב כזה, ההצעה הייתה נופלת מבלי שאפילו ידענו שיש התנגדות משמעותית להצעה, מבלי ששמענו את נימוקי המתנגדים ומבלי שננהל דיון ראוי על כך. האם זה סביר? האם לכך אנחנו מתכוונים כשאנו רואים בדמוקרטיה הישירה שלנו ערך כה חשוב? רק מניח את זה כאן ...

בסוף שבוע שעבר התפרסמו תוצאות ההצבעה בקלפי על הצעת הצוות להסדרת יחסי משק וקהילה. בעד ההצעה הצביעו 110 חברים ונגדה הצביעו 53 חברים. ההצעה עברה, איפה, ברוב הגדול הנדרש של שני שלישי. אחרי כל זה, יש לי שאלה. לא אשאל מדוע לקחו חלק בהצבעה רק כמחצית מבעלי זכות ההצבעה. על זה אני יכול לענות בעצמי. כפי הנראה, פרטי ההצעה לא היו נהירים דיים למי שלא התפנה להתעמק בלמידת פרטיה, וגם מדובר בנושא שלא נוגע לחבר ישירות, אלא למנגנון הקיבוצי ולמוסדות, ולכן מעורר פחות עניין. אבל יש שאלה חשובה יותר, שאני לא מצאתי לעצמי תשובה שמניחה את הדעת. קרוב לשליש

תגובה-תשובה לצביקי / ערן

וגמור, למרות ערבי הסברה ואסיפות, לא הרגשתי בשל ומוכן להיות בדעת יחיד ולהגיד המלך הוא עירום. ומכיוון שבניגוד לילד הקטן לי לא היה את האומץ להגיד המלך עירום חששתי לדבר באסיפה, וכעת אני מיצר על כך. מקווה שלהבא תהיה לי היכולת והאומץ להציג את דברי, ואולי לעוד כמה שבחרו להצביע נגד ולא מצאו לנכון לדבר. שיקפתי את דעתי בלבד ואם במקרה קלעתי בדרך לדעתו של עוד אחד, הלוואי שנדע בפעם הבאה לשלב כוחות כי לבד זה קשה יותר. בכבוד רב ושבת שלום.

שמחתי על התגובה של צביקי בנוגע להצבעה בנושא משק וקהילה ואנסה בכמה מילים להסביר למה הצבעתי נגד, למרות שלא דיברתי נגד. חשוב לי להסביר קודם למה התנגדתי ולקשור את זה ללמה לא דיברתי. הצבעתי נגד כי הייתי סבור שאין בהצעה משהו ממש שיקדם אותנו לשינויים האמיתיים שדרושים לנו, לפי הבנתי. סוג של המלך הוא עירום וסוג של פול גז בניוטרל, ושם נצביע בעד הרגשנו שעשינו משהו והתקדמנו. לדעתי עשינו ההפך ונתקענו, ואז, אחרי שהכול נראה לי סגור

"ישו את ירושלים, גילו קה, כף אוקהיה"

ביום חמישי, כ"ו באייר (21.5), נחגוג בשכונות את יום חגנו - יום ירושלים ונעלה את ירושלים על ראש שמחתנו.

❖ שרים ירושלים עם שמעון בזק ואוהד טאוב (נגן כלי נשיפה).

קלאבקאר מזמר יעבור בשכונות בין השעות 17.00-19.00

❖ מעגל מתופפים עם אביהו אשבל בשכונת אין-זיתים ובשכונה הדרומית

בין השעות 17:00-19:00

❖ דוכני אוכל ירושלמי בשכונות. מהשעה 19:00 עד 20:00

תפילת ערבית חגיגית בשכונות בשעה 20:00

- בשכונה החדשה: שליח ציבור, רון ברטוב.

- בשכונה הדרומית ושכונת העציונים: שליח ציבור - עדו עפרוני ואהוד איתן.

- בשכונת הפעוטונים, חמשושים ובית סביון: שליח ציבור - צביקי טסלר.

- בשכונה הצפונית: שליח ציבור - ישראל זלקינד.

בשעה 20:45 - ערב שירה, עם שמעון בזק ואוהד טאוב - בשכונה הצפונית

בליווי מצגת, שתייה חמה, קפה ומאפה.

מוזמנים לשיר, לרקוד ולשמוח ביום חגה של עיר בירתנו.

הצוות המארגן: ושחר בר לב, עציון הראל, פנחס חושן, אבשלום וקארן כהן, יסכה כוכבא.

ועדת התרבות

ירושלים

החינוך בצל הקורונה / דני הרץ מרכז החינוך

כיתות ד'-ו', תתחלנה ללמוד יום בשבוע בביה"ס ובשאר הימים ימשיכו להפעיל אותם בבתי הילדים.

כיתות ז'-ח'-ט'-י'

מצבם דומה לכיתות ד'-ו'. החל מהשבוע הבא הן תתחלנה ללמוד יום בשבוע - כל יום כיתה אחרת. אנחנו נערכים יחד עם צוות המדריכים לתת מענה לימים האחרים.

כיתות י"א-י"ב

לומדות כבר שבועיים במתכונת של הקבוצות כהכנה לבחינות הבגרות. כל יום מוקדש למקצוע ספציפי והתלמידים מגיעים בהתאם.

תורות

מאחורי כל ההפעלות והאירגונים, כולל המיזמים של יום השואה, יום העצמאות ולי"ג בעומר, יש אנשים שעמלים וטורחים ומגיע להם תודות.

תודה גדולה **למור וולף**, שמנהלת את צוותי החינוך מא' עד י" ברגישות ובנחישות. ציון לשבח גם **לנח חיות**, שיחד עם מור לקח על עצמו את האחריות להחזרת החינוך למסגרות, לצד נושאים נוספים שמונחים על כתפיו.

תודה **לנעמי ליבר**, מרכזת הגיל הרך, שעם כל החששות והדאגה לנפשות הילדים הרכים, הצליחה להחזיר את מסגרות הגיל הרך לפעילות מלאה.

ותודה לכל צוותי החינוך שמשדלים לאורך כל הזמן ובדרכים שונות, לשמור על קשר עם הילדים.

יש מי שחושב שהקורונה בדעיכה וחייבים לחזור במהירות לשגרה. אחרים חושבים שהנגיף מחכה להזדמנות הבאה ויתקוף ברגע שתוסרנה כל ההגבלות. במתח שבין שתי הגישות מתנהלת כל המדינה וכך גם אצלנו, אבל אנחנו מעדיפים להיות בצד הבטוח של המשוואה. ולכן גם פתיחת מוסדות החינוך שלנו היא בהתאם להנחיות משרד הבריאות ומשרד החינוך.

בשורות הבאות אפרט את מה שנעשה אצלנו. לא אכנס לפרטי הפרטים. ציבור ההורים מקבל הודעות ודיווחים שוטפים כל הזמן.

הז' הרק

בתי הילדים מבית התינוקות ועד הגן נפתחו השבוע, כאשר גן צבעוני חולק לשתי קבוצות שעובדות במקביל ומתחלפות ביניהן. הקבוצה השנייה נמצאת ב"גן כחול" שמחדש עלומיו כגן ילדים. כל קבוצה נמצאת שלושה ימים לסירוגין, בגן צבעוני עם **אורית** הגננת הראשית ובגן כחול עם הגננת המחליפה.

בית ספר יסודי

כיתות א'-ב'-ג' לומדות כבר שבועיים בכיתות מפוצלות בנות 15 תלמידים. בימים הקרובים נתחיל גם להפעיל אותם אחרי שעות הלימודים, בבתי הילדים.

כיתות ד'-ה'-ו' : בגלל שכל חדרי הכיתות והמורים משרתים את כיתות א'-ג', ילדי ד'-ו' ממשיכים בינתיים ללמוד מהבית, אבל התחלנו להפעיל אותם בבתי הילדים בשעות הבוקר בעזרת צוותי החינוך. החל משבוע הבא

האם לאפשר להורים לבחור את מוסדות החינוך המתאימים לילדיהם, ואם כן, באיזה תנאים זה יתאפשר. לקראת האסיפה נרחיב יותר.

לסיום: נקווה שנוכל לקיים את כל התכניות ושה"קורונה" לא תחזיר אותנו לאחור.
הערה: כל המידע שנמסר לעיל נכון לרגע כתיבתו (יום רביעי). בהחלט ייתכנו שינויים והוראות סותרות מכיוונים שונים. איתכם הסליחה.

תודה לצוות שהפיק הפעלה משפחתית מוצלחת כחלופה למדורת ל"ג בעומר. חומר למחשבה לשנים הבאות אולי אפשר גם בלי מדורה. תודה לצוות: **מור, רוני יעקובי, שרון לב, ניר שריד, איילת ולוטם** בנות הש"ל.

עם כל הרצון לחזור לשגרה המבורכת, יש לנו מחשבות גם על שינויים במערכת החינוך בעתיד, כולל החינוך הבלתי פורמלי. בקרוב נכנס אספת חברים לדיון בנושא "פתיחת החינוך". ועדת החינוך הכינה הצעה לדיון באסיפה על "נוהל פתיחת החינוך" –

האנחת חולצ

שמשון

משולחנם של יהודה ונח מזכירי הפנים

מינויים

בדיון קודם דרשו חברי המועצה מהמזכירות להעמיד מודל לחישוב ההשפעה הכלכלית הצפויה של פתיחת החינוך על תקציב החינוך. הנושא השני מובא ביוזמתן של ועדת חברים והמזכירות והוא תיקון לגבי סדר הבחירה בדירות ביניים בשיכונני הקומתיים. כידוע, שיבוץ החברים בדירות הוא תפקידה המסורתי של ועדת חברים. השינוי בתקנון קובע לוועדה מדרג של קריטריונים לשיבוץ החברים בדירותיהם, כולל בחירה בקומה ראשונה או שנייה.

תקציב קיום

המזכירות דנה בהשפעת תקופת הסגר שנכפתה עלינו בימי הקורונה על הוצאות הקיום שלנו. נראה שסיכום ראשוני יתאפשר רק עם קבלת הדו"ח החצי שני (חודש אוגוסט). בכל זאת, חשוב לנו להסתייע בכספים שנחסכו מהוצאות הענפים והוועדות כדי לפצות את תקציבי החברים על הוצאות אישיות שגדלו, ולאפשר להגדיל מעט את התקציבים האישיים. בינתיים אנו מתכננים עם מרכזי הענפים והוועדות שימוש מושכל בתקציב בהמשך השנה והתאמתו למצב המיוחד שנוצר.

ועדת מינויים היוצאת פרסמה את הצעתה להרכב ועדת מינויים החדשה: **מיכל סופר ברלב – מרכזת, ציפי חיות, משה ליבר, איילת לסלוי, דינה ספראי, נעם עמיר** ומנהל מש"א. ההרכב המוצע פורסם בלוח המודעות, שם נקראו חברים שמעוניינים בכך להציע הצעות אחרות. ההרכב יובא לבחירה באסיפה הקרובה.

אסיפה

עם החזרה המדורגת לשגרה וההקלות המתפרסמות אנו מתכננים לחזור ולקיים אסיפה במוצאי השבת שלאחר חג השבועות. האסיפה תתקיים כמובן בהתאם להיתר ולהוראות שיפורסמו לאותו זמן. על סדר היום בחירת ועדת מינויים, הרחבת שטח הנטיעה של מטע האבוקדו ודיון בהצעה לפתיחת החינוך.

מוצא

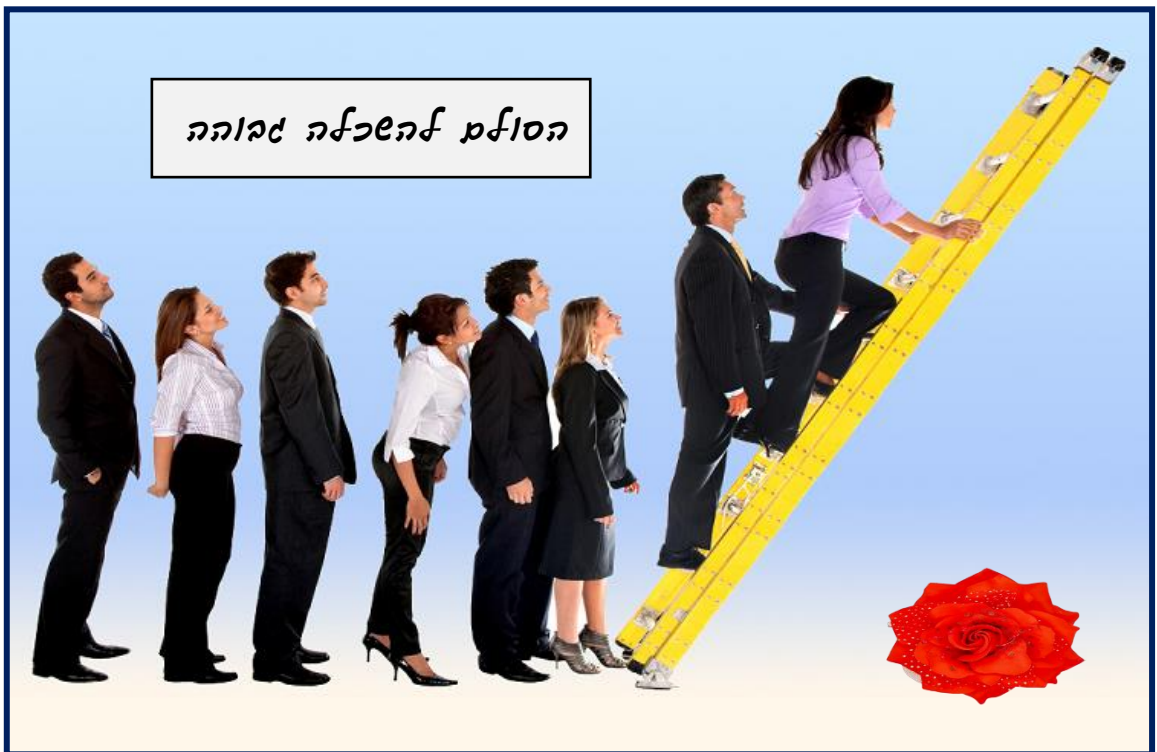
חברי המועצה יתכנסו בשבוע הקרוב, ביום שלישי, לישיבה שתתקיים בפרגולה של חדר האוכל. על סדר היום: הצגת ההשפעה הכלכלית של פתיחת החינוך על תקציב החינוך והצעה לתיקון בתקנון הדיור.

ועדת ההשתלמויות נערכת לשנת הלימודים תשפ"א. השנה נאשר לימודים על פי הנוהל המקובל ובכפוף לתקציב שעומד לרשות הוועדה, כפי שנהגנו בעבר. **בשלב הראשון**, אנו מזמינים חברים שמעוניינים ללמוד לימודי תואר **אקדמי** בשנת הלימודים תשפ"א להגיש בקשה בכתב.

הודעה על המועד להגשת בקשות להשתלמויות קצרות תבוא בהמשך. ניתן לשים את הבקשה בתא הדואר של ועדת ההשתלמויות או לשלוח למייל: v.hishtalmut@kv-yavne.co.il. אשמח לסייע בהבהרות ובהכוון. ניתן לפנות אלי במייל או בהודעת ווטסאפ ואחזור אליכם בהקדם. **שרה אריאל** מרכזת ועדת השתלמויות

MRKYAVNE@clalit.org.il

אחות כוננת בשבת – אילה עמיר

שעות קבלה של ד"ר דונסקי בשבוע הקרוב:

יום ראשון 16:45-14:30 יום שני 15:30-14:00

יום שלישי 13:00-09:30 יום חמישי 09:00-08:00 ו-15:30-14:30

שישי במרפאה: כ"א באייר 15.5 – גלית

22.5- אין אחות במרפאה {במקרי חירום ניתן להתקשר לאחות בית סביון}

התורים לרופא עדיין מתבצעים טלפונית ובתאום עם המרפאה.

וכן יש לתאם זמני בדיקות דם עם האחיות.

אנו תקוה כי בקרוב מאוד נוכל לחזור לשגרה!

תודה על שיתוף הפעולה של כולכם - צוות המרפאה

הודעה
ממרפאה

שהחנה באצונם

בשבת פרשת בהעלותך, י"ד בסיוון 6.6 תתקיים בע"ה בר המצוה של אופק אריכא

דירות האירוח יעמדו לרשות המשפחה ככל שיידרש

פולחן 3 צירים

ליאת אסולין ושי עמיר סיימו "שנת בית" וממשיכות לחיות כאן ביחד איתנו

במעמד של עצמאות כלכלית.

שי תעבוד בקיבוץ במפעל השעונים.

תודה לכן על התקופה ובהצלחה רבה בהמשך

ו. הצעירים

אהבה זה כל הסיפור / הרב אילצאי (פורסם ברשת)

לאיך שהם מגיבים לדוכן בבניסה לקניון שמנסה להחתיים אותם על מנוי לעיתון - חלק מתעצבנים ובורחים, מעט משתכנעים וקונים, והרוב ממשיכים

לצעוד באדישות ופשוט מתעלמים. עצם הלהט של המחנך "למכור" והחרדה שלו שמא תבחר שלא לקנות, גורמים לאדם הסביר פחות ופחות להאמין ב"מוצר". **אז מה כן? שואל הרב -**

"אני חושב שהכלה מאוד יפה, וצריך לתת לתלמידים לפגוש אותה... צריך

לשפר את החינוך החדגוני והאידיאולוגי כל כך, שנכשל ביצירת מפגש בלתי-אמצעי עם התורה. אני תמיד אומר לתלמידים: תחליטו מה שאתם רוצים, אבל קודם תצאו לדייט עם התורה. אם לא תצאו לדייט איך תדעו? צריך להיפגש באמת".

כי אם יש דרך כלשהי שבה חינוך יכול להצליח, במיוחד במאה ה-21, זה לא בתור מכונת אינדוקטרינציה מתוחכמת, שעסוקה כל הזמן ב"להנחיל". אלא רק ביצירת התנאים לדייט המוצלח הזה, מתוך אמונה עמוקה בכוחה של התורה, לגרום למי שפוגש אותה להתאהב בה. בלי האמונה הזו, זה פשוט לא ילך.

כשקראתי את הדברים, יחד עם שאר מחרוזת הפנינים הנפלאה שבראיון, נזכרתי בשיחה שהייתה לי עם תלמידה לפני לא מעט שנים, שהטיחה בי בחריפות: "אני לא מבינה אותך - יש הרבה דברים שקשים לך בהלכה, לא מעט דברים צורמים לך בתורה, ויש לך כל כך הרבה ביקורת על הממסד ועל הרבנות - איך נשארת דתי?"

הסתכלתי עליה, בצער גדול, ואמרתי לה: "את לא מבינה שום דבר באהבה".

מערכת החינוך הדתית מוטרדת יותר מכל מ"בעיית החילון". אין בית ספר דתי, ישיבת תיכונית או אולפנה, שלא הקדישו כמה ימי היערכות וישיבות צוות

ל"סוגיית הדתל"שים". קשה למצוא מורה שלא השתתף בכמה ימי עיון שעסקו ב"יציאה בשאלה בקרב בוגרי החמ"ד" ולא מעט הורים המחפשים בית ספר דתי לילדיהם, מוטרדים בעיקר משאלת "אחוז הבוגרים החילונים" של המוסד, ומהמחשבה המטרידה (באמת) - "איך אמנע מבני להוריד את הכיפה?"

אינספור פתרונות הוצעו לשאלה הזו, שפע של תכניות לימודים, מדיניות משמעת ושינויי אווירה, אך נראה שגם אחרי שנים רבות שבהן החמ"ד שואל את השאלה הזו - מצב התפילה, ההקפדה ההלכתית, הלבוש וגם "אחוזי החילון" די יציבים.

מו"ר הרב ביגמן, אחד מגדולי פוסקי ההלכה המתהלכים בינינו ובאופן כללי אחד האנשים הכי חכמים שזכיתי להכיר, לימד אותנו שבשלומדים סוגיה לעומק, כדאי להעמיד למבחן גם את הנחות היסוד שלה. וכשיש שאלה שלא מוצאת פתרון, לפעמים כדאי לבחון את עצם השאלה.

בראיון (המדעים, יש לומר) שערך עמו לאחרונה אריאל הורביץ, מדייק הרב את הבעיה - "החינוך הדתי נמצא בבעיה משום שהמטרה שלו היא לשכנע אנשים להיות דתיים. אם הכלה היא כל כך מכוונת כך שכל הזמן צריך לאפר אותה, זה לא ילך". במילים אחרות - כל עוד חרדת החילון תהיה הדלק המרכזי של מערכת החינוך הדתית, היא תמשיך להיכשל במשימתה. כשאיש חינוך תופס את עצמו כסוכן שיווק של אידיאולוגיה, אנשים מגיבים לו באופן דומה

נאום היונה / אהוד מנור

איני יודעת אם השחר כְּבָר הפציע
איני שומעת את הַמִּית אחי ואחיותי
איני יודעת אם החֶרֶף כְּבָר הגיע
בְּכָלֹב אֲנִי יושֶׁבֶת כְּדֶרֶךְ אַבֹּתִי.

הנִיחו לי לעוף על פְּנֵי שְׁדוֹת וְאֵילָנוֹת
על אֲפִיקֵי מַיִם על אֲגָמִים וְעֵינֹת
שְׁלָחו אותי אולי אֲנִי יוֹנָה מְבִשֶׁרֶת
שְׁאֵגֶרֶת קִטְנָה אֶל כְּנָפֶה מְחַבֶּרֶת.

אֲנִי יוֹנָה בֵּת יוֹן לְבֵית פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים
שׁוֹשֶׁלֶת אֲרָכָה מְאוּד שֶׁל אֲסִירֵי הַדְּרוֹר
אֲנִי לְבַנֵּת כְּנֶף וְאֲדַמַּת עֵינַיִם
בְּתוֹךְ הַכְּלֹב בְּלֵי הֶרֶף סוֹבְבֶת סָחוֹר סָחוֹר.

הנִיחו לי לעוף ...

צ'חק השיר - יצחק ברוכי

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com קבלת כתבות והודעות עד "רביעי בארבע".
הגיליון מומלץ לקריאה במהדורה הצבעונית, בקהילנט ובמייל